

Gerechtshof te Amsterdam

Eerste Meervoudige Belastingkamer

19 december 1994

kenmerk P93/4931

UITSPRAAK

op het beroep van X. te P., belanghebbende, tegen een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Ondernemingen, de Inspecteur.

1. Loop van het geding

Van belanghebbende is op 10 november 1993 ter griffie een beroepschrift ontvangen, ingediend door mr A, advocaat te P. Het geschrift is aangevuld bij brieven van de gemachtigde van 1 en 26 december 1993. Het beroep is gericht tegen de uitspraak van de Inspecteur, gedagtekend 10 september 1993, betreffende de aan belanghebbende opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1988, gedagtekend 31 oktober 1991. De aanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f 75.356,= en na bezwaar tegen de aanslag gehandhaafd.

Het beroep strekt tot vernietiging van de uitspraak en vermindering van de aanslag tot één berekend naar een belastbaar inkomen van f 958,46.

De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend. Hij concludeert tot bevestiging van de uitspraak.

Ter zitting van 19 mei 1994 zijn verschenen mr J advocaat en procureur te P, namens belanghebbende, tot bijstand vergezeld van M, alsmede mr S namens de Inspecteur. De gemachtigde en voornoemde M hebben ter zitting ieder een pleitnota voorgedragen, waarvan de inhoud als hier opgenomen geldt. De Inspecteur heeft een overzicht van waarnemingen in 1992 op het adres a-straat 1 te P geproduceerd. De wederpartij is in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van deze produktie en zich er over uit te laten.

Het Hof heeft bij brief van 26 mei 1994 vragen gesteld aan het hoofd van het politiebureau aan de b-weg 3 te P. De Commissaris van Politie antwoordde in een schrijven van 3 juni 1994. De Inspecteur heeft naar aanleiding van het ter zitting verhandelde informatie aan het Hof verstrekt bij brieven van 10 en 28 juni 1994; de Inspecteur reageerde op de aan hem gezonden fotokopie van de brief van de Commissaris van Politie op 11 juli 1994. De gemachtigde van belanghebbende ontving fotokopieën van al deze brieven en heeft daarop gereageerd in zijn brief met bijlage aan het Hof van 30 juli 1994. Daarvan ontving de Inspecteur fotokopieën. Desgevraagd hebben partijen niet te kennen gegeven in de gelegenheid te willen worden gesteld om haar standpunt opnieuw mondeling toe te lichten.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

2.1. Belanghebbende, geboren in 1965, verhuurt sinds 1 februari 1988 twee kamers aan raamprostituees aan de a-straat 1 te P. Voorts verhuurt zij de twee bovenetages van het pand voor f 50,= per week. Op haar beurt huurt belanghebbende het perceel, inclusief stoffering, en wel ingaande 1 februari 1988 voor een aanvangshuurprijs van f 2.600,= per maand. De kosten van het gebruik van water en energie zijn voor rekening van de eigenaar-verhuurder. Het perceel is gelegen tussen twee horecagelegenheden.

2.2. Belanghebbende verantwoordt in haar aangifte naast loon over de maand januari en een werkloosheidsuitkering gedurende de rest van het jaar, een bedrag van f 958,46 als winst uit verhuur. Aan bruto huurbaten geeft zij op f 30.500,=, aan betaalde huur f 28.600,= en aan diverse kosten f 943,54. Van deze kosten heeft belanghebbende bescheiden bewaard. Zij houdt eerst vanaf 1990 in een kladboekje aantekening van de bezetting van de verhuurde kamers en van de ontvangen huurpenningen.

2.3. De Inspecteur heeft de aangegeven huuropbrengst bij de aanslagregeling gecorrigeerd, nadat op 9 april 1991 een onderzoek was ingesteld naar de ontvangstenadministratie over de jaren 1988, 1989 en 1990. Hij stelt dat de kamers niet voor f 75,=, maar voor f 150,= per dag zijn verhuurd en berekent de bruto

huuropbrengst van de twee kamers per jaar op: 2 kamers maal f 150,= maal 6 dagen per week maal 48 weken is f 86.400,=.

Voorts heeft de Inspecteur de door belanghebbende opgevoerde zelfstandigenaftrek niet in aftrek op het onzuiver inkomen toegelaten.

2.4. In antwoord op schriftelijke vragen van het Hof heeft de Commissaris van Politie in zijn brief van 3 juni 1994 geantwoord: "dat... geen exacte huurprijzen bekend zijn... dat de peeskamers per dagdeel (ongeveer 8 uren) verhuurd worden.. De kamers in het pand... zijn oud en hebben weinig te bieden...".

2.5. Ambtenaren van de Belastingdienst hebben op een aantal middagen of avonden in 1988, 1989 en 1990 waarnemingen ter plaatse verricht. Zij hebben geregistreerd of de kamers in het perceel door prostituees bezet waren. Tot de gedingstukken behoren overzichten van deze waarnemingen; het aantal waarnemingen is in 1988 7, in 1989 25 en in 1990 34. Vanaf 1 september 1989 is altijd het aantal in het perceel aanwezige prostituees genoteerd; voordien gebeurde dit als regel niet.

3. Geschil en standpunten van partijen.

In geschil is de genoten bruto huuropbrengst van de twee kamers in het perceel a-straat 1. Belanghebbende stelt f 25.700,= aan huur te hebben genoten voor deze twee kamers; de Inspecteur gaat uit van een bedrag van f 86.400,=. Het Hof verwijst voor de standpunten van partijen overigens naar de gedingstukken en de pleitnotities. Ter zitting hebben partijen gepersisterd bij haar stellingen.

4. Beoordeling van het geschil.

4.1. Belanghebbende heeft in 1988 geen aantekening gehouden van haar huurontvangsten. Blijkens het verslag van het onderzoek van de Belastingdienst op 9 april 1991 werd de huur pas na afloop van het jaar aan de boekhouder doorgegeven. Belanghebbende heeft ook geen specificatie van haar dagopbrengsten geproduceerd. De voor het eerst ter zitting ingenomen stelling van de gemachtigde van belanghebbende dat zij haar omzet dagelijks per telefoon aan hem doorgaf, is niet aannemelijk gemaakt. Het Hof houdt het er voor dat belanghebbende haar

huuropbrengsten naar een geschat bedrag heeft aangegeven en komt toe aan de vraag of die schatting correct is geweest.

4.2. Belanghebbende heeft gesteld dat zij elk van de twee kamers in het perceel aan prostituees verhuurde voor f 75,= per dag. De Inspecteur heeft daarentegen gesteld dat voor het huren van een kamer een prijs van f 75,= per dagdeel gebruikelijk is. De Commissaris van Politie schrijft dat dergelijke kamers per dagdeel (en niet per dag) plegen te worden verhuurd. Aan de brief van de Commissaris ontleent het Hof het vermoeden dat prostituees slechts gedurende een dagdeel van ongeveer 8 uren een kamer huren en dat belanghebbende een kamer zo mogelijk twee keer per dag verhuurt, voor f 75,= per dagdeel en niet per dag. Belanghebbende heeft dit vermoeden niet weerlegd.

4.3. Belanghebbende heeft weliswaar gesteld dat haar kamers niet vaak worden gefrequiteerd vanwege de ligging tussen twee horecagelegenheden en vanwege de eenvoud van de kamers, maar zij heeft deze stelling tegenover de gemotiveerde betwisting door de Inspecteur, naar het oordeel van het Hof, niet voldoende aannemelijk gemaakt.

De Inspecteur heeft op een aantal middagen en avonden ter plaatse waargenomen of de kamers die belanghebbende verhuurde door prostituees bezet waren. Bij 7 waarnemingen in 1988 werd 7 keer een bezetting waargenomen, bij 25 waarnemingen in 1989 19 keer en bij 34 waarnemingen in 1990 24 keer. Bij de waarnemingen in 1990 beliep het aantal in het perceel aanwezige prostituees vaker 2 dan 1.

Gelet op deze waarnemingen acht het Hof de schatting van een gemiddelde dagopbrengst door belanghebbende, 2 maal f 75,= is f 150,=, te laag. Dit brengt mee dat belanghebbende niet de vereiste aangifte heeft gedaan en dat mitsdien door haar moet worden aangetoond dat de aanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld.

Belanghebbende is daarin naar het oordeel van het Hof niet geslaagd. Het hiervoor overwogene neemt echter niet weg dat de door de Inspecteur geschatte huuropbrengst van de twee kamers niet naar willekeur en onredelijk hoog mag worden geschat. Uit de door de Inspecteur zelf aangevoerde gegevens blijkt dat de kamers niet altijd voor twee dagdelen per dag zijn verhuurd, zodat het uitgangspunt van de Inspecteur dat er sprake zou zijn van een gemiddelde dagopbrengst

van 4 maal f 75,= is f 300,= niet juist kan zijn. Het Hof stelt belanghebbendes gemiddelde dagopbrengst in goede justitie op f 225,=.

4.4. Het Hof gaat er in navolging van partijen van uit dat belanghebbende de kamers gedurende zes dagen per week verhuurde. De jaaropbrengst van de kamerverhuur komt dan uit op 6 maal 48 maal f 225,= is f 64.800,=. Dit bedrag is f 21.600,= lager dan de Inspecteur als bruto huuropbrengst van de twee kamers in aanmerking heeft genomen. Het belastbaar inkomen moet dan ook alsnog met f 21.600,= worden verminderd.

De stelling van belanghebbende dat zij recht heeft op zelfstandigenaftrek is niet toegelicht; zij wordt door het Hof als te vaag ter zijde geschoven.

5. Proceskosten

Het Hof heeft geen termen gevonden één van de partijen te veroordelen in de kosten, zoals bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken. Weliswaar wordt belanghebbende ten dele in het gelijk gesteld, maar dat is geen reden haar een vergoeding toe te kennen omdat de vermindering van de aanslag mede een gevolg is van de zeer gebrekkige administratie die belanghebbende voerde.

6. Beslissing

Het Hof

- vernietigt de uitspraak van de Inspecteur,
- vermindert de aanslag tot één berekend naar een belastbaar inkomen van f 53.756,=, en
- gelast de Inspecteur het griffierecht van f 75,= aan belanghebbende te vergoeden.

Gedaan in raadkamer van 19 december 1994 door mrs Holdert, van Ballegooijen en Boersma in tegenwoordigheid van mr Pechler als auditeur en mr Brands als griffier.

De voorzitter verleent machtiging tot publicatie door de griffier van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm.

Brands

Holdert

Aangetekend aan partijen verzonden op: 21 december 1994